

[De Waarheid over de Kruistochten en de Islamitische Jihad](#)

*On 06.19.10, In [Global Islam](#), [Global Jihad](#), [Nederlands](#), [The Crusades](#), [The Middle East](#),
Posted By Crethi Plethi*

Sat, June 19, 2010 | Vincent Carroll | Thomas F. Madden | Crethi Plethi

De Waarheid over de Kruistochten en de Islamitische Jihad

Sinds de [aanslagen van 11 september 2001](#) op het World Trade Center en de Pentagon in de Verenigde Staten horen we regelmatig zogenaamde “deskundigen” uitleggen dat met name de middeleeuwse [Kruistochten](#) en het Westerse imperialisme de oorzaak zijn voor de diepewortelde haat van islamisten en jihadisten tegenover het vrije Westen.

Gezien de historische expansiedrift en de gewelddadige geschiedenis van de [islam](#) sinds de oorsprong in de 7e eeuw ([571-632](#) n. Chr.), is deze stelling met enig gezond verstand nauwelijks te verdedigen.

Sommigen gaan zelfs zover om te beweren dat “de Kruistochten één van de directe oorzaken zijn die geleid hebben tot het Midden Oosten conflict van vandaag.” [[Karen Armstrong](#)] Door dit te beweren wordt er niet alleen onrecht gedaan aan de historische feiten, maar wordt de islam ook nog eens verheerlijkt en geromantiseerd als een vredelievende godsdienst die geen enkel kwaads in zin had, maar slachtoffer is geworden van een christelijk complot.

Waarmee tegelijkertijd de directe bewijzen vanuit de Koran en invloeden uit de Islamitische traditie wat betreft de haat tegenover niet-gelovigen (Joden en Christenen) en het verspreiden van de islam door middel van de jihad gemarginaliseerd worden door deze zogenaamde “deskundigen.”

Een U.S. News & World Report artikel neemt het als een vanzelfsprekende waarheid aan dat “de Kruistochten een diepe wrok tegen het Westen hebben achtergelaten bij moslims welke tot op de dag van vandaag nog doorwerkt.” Hoewel Amerika nog een onontdekt werelddeel was tijdens de Kruistochten in het Midden Oosten (1095-1291 n. Chr.), zien de islamisten Amerika nog steeds als de Grote Satan en kan dit alles verklaard worden als een direct gevolg van de middeleeuwse Kruistochten. Het bewuste artikel werd geschreven door Andrew Curry^[1] en voor het eerst gepubliceerd op 31 maart 2002 ([The first Holy War – During the Crusades, east and west first met on the battlefield](#)) en daarna, bewerkt, opnieuw gepubliceerd op 7 april 2008 ([The first Holy War – the truth about the epic clash between east and west](#)).

De toonzetting is duidelijk: de Kruistochten waren een barbaarse onderneming uitgevoerd door wrede “christenen” en bedacht door een corrupte paus. Terwijl Saladin en zijn Arabische legers vooral bestonden uit edelmoedige en nobele krijgers die niets anders deden dan het verdedigen van “hun land.” De historische feiten vertellen het verhaal geheel anders. De Kruisvaarders waren niet wreder (of minder wreed) dan hun arabische tegenhangers en Saladin was ook niet de geromantiseerde persoonlijkheid uit films als “[Kingdom of Heaven](#).”

Ook in Nederland worden de kinderen op scholen met dezelfde leugenachtige argumenten geïndoctrineerd. Dat hiermee de historische waarheid geweld wordt aangedaan, schijnt de leerkrachten niet te deren. Op de website van SchoolTV kan je bijvoorbeeld een uitzending bekijken over de Kruistochten [[hier](#) en [hier](#)]. De begeleidende teksten laten duidelijk zien vanuit welke hoek er gedacht moet worden:

Clip 1:

“De paus riep in een vergadering alle christenen op om op kruistocht te gaan. Een tocht naar Jeruzalem om daar **de moslims te verdrijven en de heilige plaatsen te redden**... De keizer in Byzantium was bang dat de moslims zijn Byzantijnse rijk zouden veroveren. Hij stuurde daarom een brief naar de paus in Rome waarin hij hem om hulp vroeg. De paus was de leider van de Christenen in Europa en een machtig man. Hij zag een kans om zijn macht te vergroten en besloot de keizer van Byzantium te hulp te komen. Hij verzong een manier om de mensen enthousiast te krijgen voor een kruistocht tegen de moslims.”

“Op een grote vergadering zij hij:

“Moslims hebben de heilige stad Jeruzalem veroverd. Er worden Christenen gemarteld en gedood; mannen, vrouwen, kinderen, ja zelfs babies.”

Dat was niet waar, maar de paus sprak het woord van God. De paus beloofde ook dat iedereen die aan de kruistochten meedeed, een plekje in de hemel zou krijgen. Zijn oproep ging als een lopend vuurtje door heel Europa. En iedereen die het hoorde, wilde meedoen met de kruistocht en de mensen riepen: God wil het! God wil het!”

Clip 2:

“Op 15 juni 1099 viel het kruisleger aan. Na een heftige strijd wisten ze Jeruzalem binnen te dringen. De kruisvaarders waren door het dolle heen. Ze doden alle inwoners van de stad, 30.000 mensen. Mannen, vrouwen, kinderen, ja zelfs babies. Jeruzalem was veroverd.”

“Een ridder schreef:

“De moslims hebben hun verdiende loon gehad. Er is bloed gevloeid, maar gelukkig alleen moslimbloed. De heilige plekken die zo lang moesten lijden onder de moslims, zijn weer bevrijd”.”

Dit begeleidend stukje van SchoolTV is een beschamende en eenzijdige voorstelling van de werkelijkheid. De moslims worden voorgesteld als slachtoffers, immers zij worden verdreven en afgeslacht. Het zijn de Kruisvaarders die wreed zijn en over de wreedheden van moslims wordt niets gezegd. Maar het was juist de islam die in de honderden jaren voorafgaand aan de Kruistochten systematisch alle vroeg-christelijke gemeenschappen en steden onder de voet gelopen en vernietigd hadden. Deze christelijke gemeenschappen bestonden al voor het ontstaan van de islam, zoals bijvoorbeeld [Antiochië](#) en [christelijke gemeenschappen in Israel, Turkije en Egypte](#).

Het feit dat er pelgrims, op reis naar de christelijke Heilige Plaatsen door moslims werden vermoord, wordt een leugen genoemd. Hoewel dit toch een gedocumenteerd historisch feit is. Ook wordt er een oorlogszuchtig religieus fanatisme aan de eerste Kruisvaarders toegeschreven die in de vroeg-christelijke kerk juist totaal afwezig was. De jihad gedachte en het martelaarschap voor God is een typisch islamitische traditie en het christendom is hierdoor uiteindelijk weliswaar beïnvloedt, maar dit soort religieus fanatisme had met de eerste Kruistocht minder te maken dan de “deskundigen” ons willen doen geloven en het aanwezige fanatisme stond volledig in de schaduw van de islamitische jihad gedachte. In feite was de eerste Kruistocht zelfs een knullig en onprofessioneel georganiseerde expeditie die wonderwel toch slaagde. Maar het had niets te maken met professioneel georganiseerde ridder legers die het martelaarschap voor God en de religieuze jihad voor ogen hadden, zoals die wel binnen de islam bekend waren. De moderne politiek correcte, maar historisch gezien onjuiste, weergave van feiten beïnvloeden een hele nieuwe generatie met eenzijdige halve waarheden, waardoor het moeilijker wordt om de feitelijke waarheid te blijven onderscheiden.

Om een juist en goed begrip van de historische achtergronden van de Kruistochten te verkrijgen is het dus nodig om de historische feiten te laten spreken. We hebben hier immers te maken met “deskundigen” die de opinie proberen te bewerken door het verspreiden van ongefundeerde artikelen en de bewering dat de Kruistochten verantwoordelijk zijn voor de islamitische jihad tegen het westen.

In een interessante column van [Vincent Carroll](#), stafid van de [inmiddels gefuseerde] [Rocky Mountain News](#) in Denver, wordt dieper ingegaan op de gewelddadige geschiedenis van de Islam voorafgaand aan de Kruistochten.

Hij schrijft dat als je het U.S. News & World Report artikel over de Kruistochten leest, je toch haast aan een grap moet denken.

“Zij kunnen niet serieus verkondigen dat de Kruistochten “de eerste grote slag was tussen de Islam en het Westerse Christendom” en het in hoofdletters “de eerste Heilige Oorlog” noemen.”

Geen enkele nuchtere journalist of historicus kan beweren dat “tijdens de Kruistochten, het Oosten en het Westen elkaar voor het eerst tegenkwamen op het slagveld” en tegelijkertijd verwachten dat een lezer, die zelfs maar een gemiddelde kennis van de wereldgeschiedenis heeft, niet geschokt uit zijn stoel zou springen.

Vincent Carroll noemt het een grap dat het U.S. News & World Report artikel, [Akbar Salahuddin Ahmed](#) citeert, de Ibn Kaldun chair of Islamic studies [American University in Washington D.C.] en U.S. Navy Academy [Annapolis], die plechtig volhoudt dat

“de impact van de Kruistochten een historische herinnering creëerde die ons tot op de dag van vandaag is bijgebleven – de herinnering aan een lange Europese moordpartij.”

Carroll geeft terecht aan dat

“geen enkele serieus opinieblad een dergelijke verklaring zou publiceren zonder enige vermelding van wat er gebeurd is vóór 1099 en de plundering van Jeruzalem door de metgezellen van [Tancred van Galilea](#) en [Godfried van Bouillon](#).”

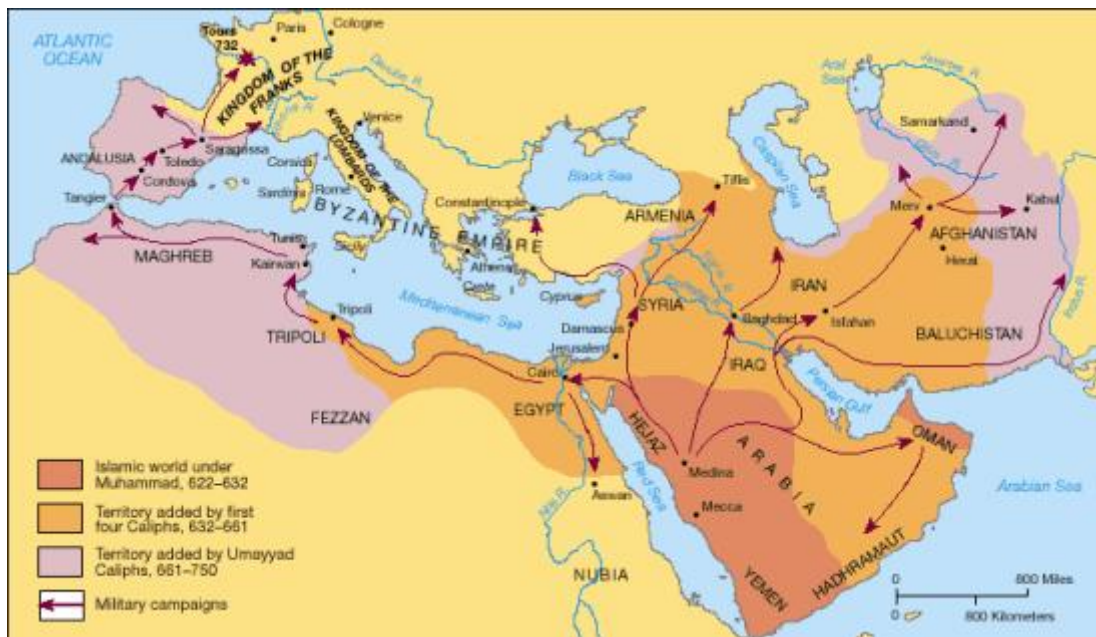
Iedereen die onderzoek doet naar het islamitisch-christelijk conflict vanaf het ontstaan van de islam ontdekt dat er al vele grote veldslagen plaats hadden gevonden tijdens de 500 jaar die voorafging aan de val van Jeruzalem in 1099 door de Kruisvaarders. En dat al deze veldslagen het gevolg waren van de islamitische “Blitzkrieg” vanuit Arabië die, hoewel het Midden Oosten en Noord-Afrika het hart van de christelijke nederzettingen waren, de gehele wereld trachtte te onderwerpen aan de islam, zowel naar het noorden, oosten en westen.

Volgens Carroll zullen sommigen tegenwerpen dat ze niet beweren dat de Kruistochten de eerste slag was tussen moslims en christenen. Maar wel dat het de eerste slag was tussen de islam en het “Westerse Christendom.” Daarmee zeggende dat Arabisch islamitisch imperialisme in het Midden Oosten en Noord Afrika niet meetelt. Zo kan een “expert” mooi om de hete brij heen praten, ‘we laten de gewelddadige en agressieve expansiedrift van de islam buiten beschouwing en focussen ons alleen op de gebeurtenissen tijdens de Kruistochten’ (500 jaar na het ontstaan van de Islam) als resultaat van Westers Christendom.

Maar laten we het eens van de andere kant bekijken. Als er in die eerste 500 jaar na het ontstaan van de islam een constante dreiging is uitgegaan van deze nieuwe religie en gaandeweg alle christelijke, joodse en traditionele gemeenschappen van het Midden Oosten, Arabië en Noord Afrika door middel van islamitische jihad veroverd is, waarom is het dan niet waard om deze islamitische veroveringsdrang een “historische herinnering” te noemen voor zowel christenen als joden? Net zoals de impact van de Kruistochten voor de islamieten een “historische herinnering” is geworden. En waarom worden de Kruistochten de “eerste Heilige Oorlog” genoemd, terwijl de islamieten “de jihad tegen de ongelovigen” vanaf het allereerste begin van hun expansiedrift benadrukt hebben.

Als we kijken naar de feiten dan blijkt dat de Kruistochten niet de eerste grote slag was tussen de islam en het Christendom, zelfs niet tussen de islam en het, als zodanig gedefinieerde, Westerse Christendom wat toen als het niet-orthodoxe Europa gezien zou moeten worden. Sterker nog, er waren vele grote veldslagen tussen de islam en het Christendom voorafgaand aan de Kruistochten, waarbij de islam de agressieve, gewelddadige en expansionistische religie is. En overal waar de islam kwam werd de bevolking gedwongen zich te bekeren tot de

islam of als [dhimmi](#) [niet-moslams] te leven onder de moslams met alle discriminerende regels die hen werden opgelegd.

Rise of Islam. Within a century an unified Islamic zone was created from India to the Atlantic Ocean

Samenvatting van de geschiedenis van de islamitische jihad tot aan de eerste Kruistocht

- Voorafgaand aan de expansie van de islam over het Midden Oosten, heeft Mohammed al vele veldslagen moeten leveren om de islam te vestigen in Arabië tegen Arabische animistische, christelijke en joodse stammen. Mohammed was in het begin niet sterk genoeg om militair staande te blijven en sloot daarom ook vele verdragen om ze later, eenmaal op volle oorlogssterkte, met evenveel gemak te verbreken. Mohammed heeft in die periode de joodse gemeenschappen één voor één uitgemoord, vooral omdat de joden niet wilden erkennen dat Mohammed de profeet van God en de islam een verbeterde versie van het judaïsme zou zijn. Zo zijn de joodse stammen van Medina (624) en [Khaybar](#) (628-641) uitgemoord door de islamitische legers van Mohammed.
- De Taboek expeditie. In 630 n. chr (om precies te zijn van oktober tot en met december) lanceerde Mohammed zijn eerste islamitische expeditie tegen christenen in Arabië. Dit was na de verovering van Mekka in januari 630. Volgens islamitische bronnen had Mohammed de beschikking over 30.000 strijders en 10.000 ruiters, allen bereid te vechten voor de islam. Het gerucht was dat er een groot [byzantijns](#) leger optrok richting Arabië, maar dit was slechts een gerucht en is nooit daadwerkelijk gebeurd. Onderweg naar Taboek, liet Mohammed regelingen treffen met andere christelijke arabische stammen in het noorden van Arabië en verplichtte hen om een belasting te betalen, de [Jizya belasting](#), waardoor ze gevrijwaard bleven van een islamitische aanval met als gevolg dood en vernietiging. Eenmaal aangekomen bij Taboek bleek er helemaal geen Byzantijns leger te zijn en moest Mohammed onverrichter zake

terugkeren naar Mekka. Het was Mohammed zelf die de eerste moslimgeneraties inspireerde tot verovering, expansie en geweld.

- In 633 veroveren de moslims de regionale hoofdstad stad Al-Hira in Perzisch Mesopotamië (tegenwoordig Irak). De moslims werden geleid door [Khālid ibn al-Walīd](#). Hij was een vroege metgezel van Mohammed en één van de meest succesvolle (en wrede) militaire leiders van de geschiedenis. Onder zijn militaire leiding verbreidde de islam zich over Arabië, [Mesopotamië](#) en Syrië in een korte tijd van 632 tot 636.
- In 633 n. chr. veroverden de moslims de christelijke stad [Antiochië](#) (nu Turkije).
- Moslimlegers veroveren Damascus in 635 en maken het de hoofdstad van het islamitisch Kalifaat. Tevens veroveren ze Gaza in 635.
- In augustus 636 versloegen de moslimlegers een groot Byzantijns leger tijdens de [slag bij Jarmoek](#). Het Byzantijnse leger was gestuurd door [Keizer Heraclius](#) om verloren christelijke gebieden te heroveren. De moslimlegers werden geleid door Khālid ibn al-Walīd. Deze overwinning was een belangrijke stap in de expansiedrift van de islam en legde de weg open voor de verovering van grote delen van de toenmalige christelijke wereld in Anatolië (nu Turkije) en de oostelijke landen aan de Middellandse Zee. Uit deze tijd stamt waarschijnlijk de islamitische filosofie van de dood: **“Wij hebben de dood meer lief dan het leven. Zij hebben het leven meer lief dan de dood.”** Het credo van de jihadist.
- In november 636 versloegen de moslimlegers definitief de Perzische legers in de [slag bij al-Qādisiyyah](#), wat de feitelijke verovering betekende van grote delen van Iraq en de weg open legde voor de verovering van het Perzische Rijk (Iraq, Iran en Afghanistan) tot en met Pakistan.
- In 637 gaf patriarch Sophronius [Jeruzalem](#), die toen in handen was van de Byzantijnen, over aan de Arabieren onder leiding van kalief Umar ibn al-Khattab.
- In 639 valt [caesarea](#) (in Israël) in handen van de moslimlegers.
- Moslimlegers vallen delen van Armenië binnen in 639 en komt uiteindelijk geheel in Arabische handen in 694. Ze verkrijgen autonomie onder Arabisch bestuur als het [Emiraat van Armenië](#).
- Van 639-642 veroveren de moslimlegers [Egypte](#) op de Byzantijnen.
- In 641 veroveren moslimlegers onder leiding van generaal Amr ibn al-As [Alexandria \(Egypte\)](#) en vernietigen ze de wereldberoemde Bibliotheek van Alexandria, hoewel dit [betwist](#) wordt.
- Het Perzische [Sassanid Rijk](#) wordt in 5 jaar tijd definitief verslagen. In 642 wordt de [slag bij Nahavand](#) gewonnen door de moslimlegers en volgelingen van [Zoroaster](#) worden vervolgd en vermoord. Tegen 650 na chr. is het gehele Perzische Rijk tot aan de Kaspische Zee islamitisch bezit.
- De moslimlegers wendden zich nu ook richting Noord Afrika waar, sinds het ontstaan van het Christendom, enkele van de oudste christelijke gemeenschappen bestaan. De bekende kerkelijke leider en bisschop [Augustinus van Hippo](#) wordt hier geboren (in de West-Romeinse provincie Africa, tegenwoordig noord-oost Algerije en noord-Tunesië). Tripoli (nu hoofdstad van Libië) wordt door moslimlegers veroverd in 643.
- Van 640-720 wordt de Shari'a (islamitische Wetgeving) ingesteld in Iran, Afghanistan en delen van Pakistan

- Vanaf 649-650 heeft het [Byzantijnse Cyprus](#) 300 jaar lang te lijden onder voortdurende aanvallen van islamitische legers en wordt het afwisselend bestuurd door Arabische of Byzantijnse heersers. Geen enkele oud-byzantijnse kerk overleeft deze periode, vele steden worden met de grond gelijk gemaakt.
- Tussen 643 en 707 veroveren de moslimlegers geheel Noord Afrika. Hierbij worden de oude christelijke gemeenschappen geplunderd, vermoord, schatplichtig gemaakt of verdreven. Het oude [Carthago](#) (de stad Tunis in Tunesië is gebouwd met stenen van de ruïnes van Carthago) wordt in 697 totaal verwoest.
- De moslimlegers belegeren de hoofdstad van het christelijke Byzantijnse Rijk, Constantinopel (nu Istanboel), voor de [eerste keer](#) van 674 tot 678. Ook de [tweede belegering](#) van 717 tot 718 heeft geen succes en loopt zelfs op een grote nederlaag uit voor de moslimlegers, zowel op het land als op zee. Uiteindelijk valt het verzwakte Constantinopel in [1453](#) in handen van de islamitische Ottomanen.
- In 674 na chr. staan de moslimlegers al aan de oevers van de [Indus Rivier](#) in Pakistan.
- Tussen 688-692 wordt de [Rotskoepel](#) gebouwd in Jeruzalem.
- Vanaf 650 vallen moslimlegers Algerije binnen. In 700 wordt Algiers (hoofdstad van Algerije) veroverd door de moslimlegers en is het christendom verdwenen in Noord Afrika. De moslimlegers bestrijken nu ook het Europese vasteland.
- De moslimlegers veroveren in 710-713 de gehele indusvallei (nu gelegen in Afghanistan, Pakistan, Kashmir en west- en midden-India). Het hindoeïsme en Boeddhisme worden verder teruggedrongen.
- In 711 stak de Moorse en islamitische Generaal [Tarik ibn Ziyad](#) met 7000 jihadisten de Straat van Gibraltar over en versloeg [Koning Roderik](#) in een beslissende slag wat vrijwel geheel Spanje onder islamitisch bestuur bracht. De Moorse overheersing van [Spanje](#) wordt in het Westen vaak geroemd als een voorbeeld van gematigd islamitisch bestuur. Hoewel het zeker waar is dat de Moren een rijke cultuur ontwikkelden in Spanje samen met de joden en christenen, was de realiteit niet zo sprookjesachtig. Onder de Moren waren de joden en christenen ook tweederangsburgers en waren er allerlei discriminerende wetten van kracht. Daarnaast waren er geregeld opruïingen en aanvallen op christenen en joden, waardoor ze hun leven nooit helemaal zeker waren en nam de islamisering van de bevolking hand over hand toe. Toch verloren de islamitische legers vanaf 722 gaandeweg meer terrein en namen christelijke koninkrijken langzamerhand weer bezit van Spanje. Het zou nog tot 1492 duren vooraleer de laatste islamitische weerstand gebroken was.
- In 714-716 veroveren de moslimlegers [Lissabon](#). Na even kort heroverd te zijn door Alfons II van Asturië (798) viel het al weer snel in handen van de moslims.
- Vanaf 710 vielen [islamitische bendes](#) Sardinië binnen en zorgden ervoor dat de kuststreken ontvolkten en de bewoners de binnenlanden invluchten. In 846 kwam het eiland in bezit van de moslims, deze [bezetting](#) duurde ongeveer 150 jaar. Tegen het jaar 1000 n. chr. was Sardinië weer in bezit van het Rooms-Katholieke Rijk.
- In 719 wordt [Cordoba](#) de zetel van de islamitische gouverneur van het gebied Cordoba. In 756 wordt de stad de hoofdstad van het “*Emiraat van Cordoba*”

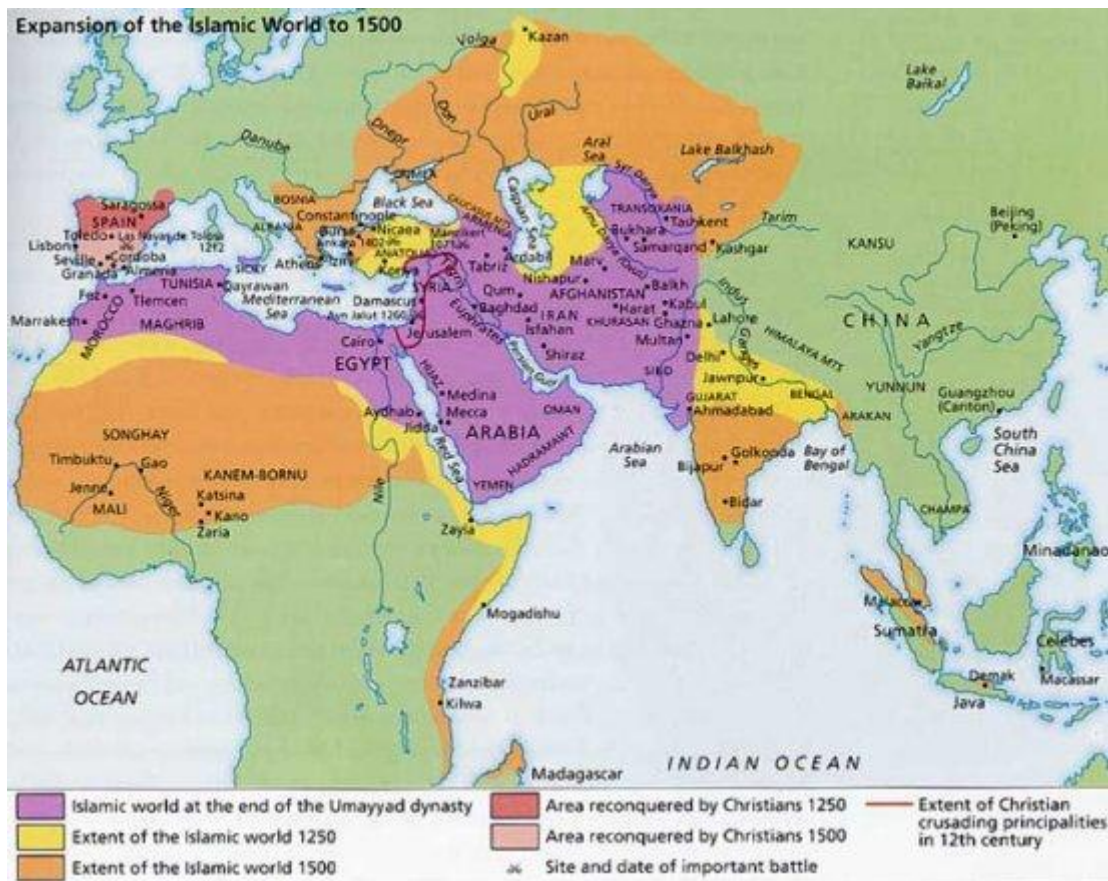
en in 929 het nog machtigere “[Kalifaat van Cordoba](#)“, wat feitelijk over heel “[al-Andalus](#)” [Spanje] regeert.

- Narbonne wordt door Al-Samh ibn Malik al-Khawlani, gouverneur van Al-Andalus, in 719 of 720 ingenomen. De stad werd hernoemd tot *Arbunah* en veranderd in een militaire basis voor toekomstige campagnes.
- Na al enkele malen Frankrijk binnen getrokken te zijn, worden de moslimlegers in 721 verslagen door [Odo van Aquitanië](#) tijdens de [slag bij Toulouse](#).
- In 725 hadden de moslimlegers meer succes onder leiding van Anbassa ibn Suhaym al-Kalbi en veroveren ze opnieuw Narbonne, Carcassonne, Nîmes en komen tot Autun in Bourgondië. Tevens komen de Kopten (Egyptische christenen) in opstand tegen de moslim overheersers in Egypte vanwege de hoge belastingen die alleen zij moeten betalen aan het moslimbewind.
- In 732 trok [Emir Abd el Rahman](#) [gouverneur van Spanje] Frankrijk binnen en veroverde Bordeaux op Odo van Aquitanië en trok verder noordwaarts helemaal tot aan de Loire.
- De moslimlegers onder aanvoering van Emir abd el Rahman werden in 732 door Karel Martel verslagen in de [slag bij Poitiers](#) (Tours). De uitkomst van deze veldslag bracht de noordwaartse expansie van de islam uit Spanje tot staan en wordt traditioneel beschouwd als een keerpunt in de opmars van de islam in Europa. In de daaropvolgende jaren heroverd Martel Zuid-Frankrijk op de moslims.
- In 739 versloeg de Byzantijnse keizer [Leo III the Isaurian](#) de moslimlegers van [Hisham ibn Abd al-Malik](#), geleid door zijn broer Sulayman tijdens de [slag van Akroinon](#). Met deze overwinning verdreef hij de moslimlegers uit [Klein-Azië](#). Leo III was ook de keizer die Constantinopel behoeftte tijdens de 2^e belegering van de stad in 717. Dankzij zijn overwinningen heroverde het Byzantijnse Rijk verloren gegaan gebied na een periode van opeenvolgende veroveringen door de moslimlegers in Klein-Azië.
- In 777 vragen Moorse heersers van Barcelona, Zaragoza en Gerona [Karel de Grote](#) om hulp tegen de Emir van Cordoba. Karel de Grote veroverd Pamplona, maar besluit zijn veldtocht te staken als het niet lukt om Zaragoza te veroveren. Op de terugtocht wordt zijn achterhoede overvallen door Basken bij Roncesvalles en afgeslacht. In 792 werd er door Hisham I, de Emir van Córdoba, opgeroepen tot een jihad tegen de Franken. Opnieuw vallen moslimlegers Zuid-Frankrijk binnen, maar worden daar bij Orange verslagen door legeraanvoerder Willem van Gelonne.
- In 813 worden veel christenen in Israel door moslimbendes overvallen en gedood. De meeste christenen vluchten het land uit.
- Moslimlegers veroveren [Kreta](#) in 826, plunderen de Griekse eilanden in 827 en vielen Sicilië aan en veroverden Sardinië in 827. In 831 veroveren de moslimlegers Palermo. Tijdens de slag om het [Byzantijnse Sicilië](#) ontmoeten de moslimlegers veel tegenstand waardoor het meer dan 100 jaar duurde voordat de moslims het hele eiland in hun bezit kregen in 965 en het transformeerden tot het Emiraat van Sicilië.
- Gedurende de 7^e en de 8^e eeuw heeft [Marseille](#) veel te lijden gehad van islamitische zeerovers en in 838 wordt Marseille uiteindelijk veroverd door de moslims. Nice heeft aanvallen te verduren in 813, 859, 880 en 942. In 888 hebben de moslimlegers een basis ingericht in Fraxinet vlakbij Frejus in de

franse Provence. Tijdens deze periode heeft ook Corsica te lijden onder de islamitische aanvallen.

- In 855 komen christenen uit de voormalig Byzantijnse stad [Hims](#) (Syrië) in opstand vanwege nieuwe dhimmi belastingen opgelegd door het islamitisch kalifaat. Deze opstand heeft geen schijn van kans en wordt hardhandig neergeslagen door de christelijke leiders te doden, de christenen te verbannen uit de stad, en alle kerken te verwoesten.
- Vanaf 838 vielen moslimlegers [Zuid-Italië](#) binnen. In 840 veroverden ze Taranto en Bari. En in 841 viel Brindisi in moslimhanden, Capua werd met de grond gelijk gemaakt, en werd Benevento van 840 tot 847 en van 851-852 bezet. Rome, de hoofdstad van het Roomse Rijk, werd driemaal belegerd (843, 846 en 849), maar alle drie pogingen faalden, hoewel het ze lukte om Rome in 846 te plunderen en het Vaticaan te beschadigen. Het eiland Malta viel in 870 in moslimhanden. In 882 hadden de moslims een basis tussen Napels en Rome. Pas in 915 verloren ze deze basis tijdens de slag bij Garigliano. In 873 verwoesten moslimbendes het klooster van *San Vincenzo al Volturno* en in 882 en opnieuw in 883 werd het klooster van Monte Cassino door moslims geplunderd en verwoest. Bij die laatste aanval werd de abt [Bertharius](#) en enkele monniken vermoord. In 918 kwam Reggio Calabria onder moslimbewind. Genua wordt in 934 aangevallen en La Spezia in 935. De moslimlegers veroveren daarna Asti en Novi Ligure in Piemonte (Noord-Italië). Van 942-964 veroveren ze Savoie en bezetten zelfs een gedeelte van Zwitserland van 952-960. De Zwitserse plaatsnaam Saaz herinnert nog aan deze islamitische aanwezigheid. Pisa werd in 1004 geplunderd door moslimlegers.
- Tegen het einde van de 9^e eeuw vestigen moslimpiraten zich langs de Zuid-Franse en Noord-Italiaanse kust. Ook in Oosterse richting vestigen de moslimpiraten havens, zoals in Sicilië, Kreta, Cyprus en Zuid-Italië. Van 824 tot 961 beheersen moslimpiraten de gehele Middellandse Zee. Deze islamitische [Barbaarse Corsairs](#) vormden in de 11e eeuw een alliantie van moslimpiraten die tot en met de 19e eeuw actief bleven. Ze opereerden vanuit havens als Tunis, Tripoli, Algiers, Salé en havens in Marokko. In de Middeleeuwen werd de Noord-Afrikaanse kustlijn door de Europeanen de [Barbaarse Kust](#) genoemd vanwege deze moslimpiraten. Hun werkgebied besloeg de gehele Middellandse Zee, de Noord- en West-Afrikaanse kustlijn en de Noord-Atlantische zee zover als Ierland en IJsland, waar zelfs enkele aanvallen uitgevoerd zijn. Doel was vooral het ontvoeren van christenen en Afrikanen en hen verkopen als slaven op slavenmarkten. Daarnaast vernietigden ze duizenden Spaanse, Franse, Italiaanse en Britse schepen. Volgens schattingen zijn 800.000 tot 1,25 miljoen Westerse slaven op deze manier gevangen en verkocht.
- In 904 plunderden moslimlegers de Griekse stad Saloniki.
- In 937 worden christelijke Heilige Plaatsen in Jeruzalem door moslims verwoest. De Kerk van het Heilig Graf wordt plat gebrand. Ook andere kerken worden verwoest. In 966 zijn er opnieuw vervolgingen van christenen in Jeruzalem. In 1003 wordt de kerk van St. Marcus in Fustat, Egypte, verwoest. In 1003 wordt tevens de kerk van Het Heilig Graf opnieuw verwoest, ditmaal in opdracht van [Al-Hakim bi-Amr Allah](#). In 1004, 1005 en 1012 vaardigt al-Hakim discriminerende decreten uit tegen joden en christenen.

- In 1048 is de restauratie van de kerk van het Heilig Graf voltooid en in 1055 wordt het eigendom van de kerk van Het Heilig Graf in beslag genomen door de moslimautoriteiten.
- Moslimlegers, bestaande uit Almoraviden, veroveren West-Ghana in Afrika. Almoraviden, (ook wel bekend als Moerabitoen) zijn een coalitie van west-Saharische Berbers; volgelingen van islam, gefocust op de koran, de hadith en de Malikitische wet.
- In 1064 veroverd Mehmed Alp Arslan met zijn moslimleger Caesarea, de hoofdstad van Cappadocië (nu Turkije), en opnieuw geheel Armenië en Georgië.
- In 1068 valt Alp Arslan het Byzantijnse Rijk binnen, maar Keizer *Romanus IV Diogenes* lukt het om de moslimlegers terug te dringen tot over de Eufraat in Iraq. In 1071 komt het opnieuw tot een treffen en wordt een groot Byzantijns leger onder aanvoering van Keizer *Romanus IV Diogenes* verslagen door de moslimlegers van [Mehmed Alp Arslan](#) tijdens de [slag bij Manzikert](#). Door deze nederlaag was de machtsbalans in het voordeel van de islamitische turken beslecht en speelde het Byzantijnse Rijk een bijrol in Klein-Azië. Hierna viel Alp Arslan, het land van zijn voorvaderen, Turkistan aan. De Slag van Manzikert was de aanleiding voor de Eerste Kruistocht van de christenen naar het Heilige Land (1096-1099).
- In 1071 trokken de islamitische turken Israël binnen en in 1073 veroverden ze Jeruzalem.
- In 1075 wordt Nicea (nu Iznik in Turkije) veroverd door de moslimlegers en tot hoofdstad van Anatolië gemaakt.
- In 1094 vraagt de Byzantijns keizer [Alexios I Komnenos](#) het christelijke westen om hulp tegen de moslim invasies van zijn gebied; deze [Seldsjoeken](#) zijn moslim turken van oosterse origine. In 1095 preekt [Paus Urbanus II](#) de eerste kruistocht; ze veroveren Jeruzalem in 1099.
- En zo kunnen we doorgaan, want ook na de eerste christelijke kruistochten bleven de islamitische aanvallen op Europa doorgaan. Zoals vermeld viel Constantinopel in 1453, waarna de weg open lag voor de moslimlegers om Europa vanuit het Oosten te veroveren. Wenen is zelfs tweemaal belegerd, in 1529 en in 1683, door de turkse islamitische Ottomanen. Deze turkse Ottomanen heersten lange tijd over de Balkanlanden.
- Paul Fregosi geeft in zijn boek "*Jihad in the West*," aan dat gedurende de expansiedrift van de islam "een groot gedeelte van Europa veroverd is door moslims, soms eeuwenlang bezet is gehouden, soms verwoest en soms geislamiseerd. Landen en gebieden als Spanje, Portugal, Frankrijk, Italië, Sicilië, Oostenrijk, Bosnië, Servië, Kroatië, Hongarije, Roemenië, Walachië, Albanië, Moldavië, Bulgarije, Griekenland, Armenië, Georgië, Polen, Oekraïne, en Oost-en Zuid-Rusland; allen waren jihad oorlogsgebieden."
- En is het tevens ook niet een feit dat de islamitische expansiedrift de moslimlegers brachten tot in het Verre Oosten, zover als Afghanistan, Pakistan, Noord-India, en China?
- Piers Paul Read schrijft in zijn boek "*The Templars: The Dramatic History of the Knights Templar, the Most Powerful Military Order of the Crusades*" (1999), dat "vanaf het moment dat Mohammed zijn eerste expeditie organiseerde, de christelijke perceptie van oorlog voeren tegen de islam slechts bestond uit het verdedigen van het Christendom of het bevrijden en heroveren van gebieden die de christenen met recht toebehoorden."

Rise of Islam. Expansion of the Islamic World to 1500

Laat het duidelijk zijn dat dit niet bedoeld is als een verdediging voor de Kruistochten, want deze waren op zichzelf genomen gewelddadig en niet in de geest van hun leider Jezus Christus. Waar het echter omgaat is om de feiten te laten spreken met betrekking tot de oorsprong en karakter van de Kruistochten. Want wie durft na het lezen van deze opsomming van feiten nog te beweren dat de islam een religie van vrede is en dat de moslims willoze slachtoffers waren ten tijde van de Kruistochten?

De islam heeft vanaf haar oorsprong de wereld willen onderwerpen aan de islam, aan Allah en aan Mohammed. En dit hebben ze vanaf haar oorsprong gedaan door middel van jihad. In dit opzicht kunnen we de Kruistochten terecht zien als de eerste grote reactie van de christelijke wereld op de expansionistische en gewelddadige islam. En niet zoals sommige "historici" ons willen doen geloven dat de Kruistochten een gevolg waren van een agressieve en imperialistisch Christendom.

Het ergste van alles is dat door dit te zeggen de jihadisten onder de moslims gesterkt worden in hun haatgevoelens jegens christenen en het vrije Westen. Het gaat zelfs zover dat sommige jihadisten geloven dat zij moslimland heroveren als ze spreken over jihad tegen Israel, Spanje en Turkije, terwijl het juist de islam was die deze landen binnen is gevallen, veroverd en geïslamiseerd hebben. Waar het de christenen gelukt is om gebied te heroveren, dan was dat slechts het terugnemen van wat al rechtsgeldig van hun was.

Timothy Furnish zegt in zijn artikel "[How the media misconstrue Jihad and the Crusades,](#)" dat

“de kruistochten in het geheel niet de eerste keer waren dat moslims en christenen met elkaar vochten, maar dat het in feite wel de eerste keer was dat christenen, na ruim 4 eeuwen van nederlaag op nederlaag, eindelijk terugvloegen.”

In zijn artikel “[The Crusades in the Checkout Aisle: Crusade nonsense from the U.S. News & World Report](#),” gaat Thomas F. Madden^[2] wat dieper in op het stuk van Andrew Curry in het U.S. News & World Report. Hij wijst op enkele veel voorkomende algemeenheden die in de discussie omtrent de Kruistochten blijkbaar als vaststaand worden aangenomen.

Zo gaat hij in op het fabeltje dat de verovering van Jeruzalem door de Kruisvaders in 1099 gepaard ging met een massale slachting van de bevolking in de stad, zodat “het bloed kniehoog door de straten van Jeruzalem liep.” Andrew Curry verwijst ter vergelijking in zijn stuk op de verovering van Jeruzalem door de “barmhartige” [Saladin](#) in 1187, omdat de christelijke inwoners vrijelijk de stad mochten verlaten, na het betalen van een losgeld en hen geen haar gekrenkt werd. Madden wijst erop dat geen enkele geleerde de overdreven verslagen accepteert als bewijs voor de zogenaamde slachtingen in 1099. Geen enkele van deze verslagen komen namelijk van ooggetuigen. De verslagen die gebruikt worden komen van Europese Kroniekschrijvers die maar al te graag een reinigingsritueel wilden beschrijven alsof het kwaad volledig uitgeroeid diende te worden in de stad. Authentieke moslimbronnen die schrijven over het verlies van Jeruzalem beschrijven dat er hooguit enkele duizenden doden te betreuren waren. Iedereen die Jeruzalem op een kaart bekijkt uit die tijd kan nagaan dat het onmogelijk is om op die manier kniehoog in het bloed te staan in de straten van Jeruzalem. Zelfs als alle mensen in de gehele regio afgeslacht waren, zou dit nog niet mogelijk zijn geweest. Een belangrijke toevoeging is dat het zowel voor christenen als voor moslims een normale Middeleeuwse gewoonte was om manschappen die zich niet wilden overgeven toch te doden als ze levend gevangen waren genomen. Ook is het volgens Madden niet waar dat Saladin de christenen in 1187 gespaard zou hebben vanwege zijn tolerantie en wijsheid.

Het was tijdens het beleg van Jeruzalem in 1187 zeker Saladins bedoeling geweest om de christelijke verdedigers van de stad te doden als vergelding voor 1099, maar de verdedigers van Jeruzalem hadden een vrije aftocht onderhandeld waarbij ze in ruil beloofden om de moslimbewoners van Jeruzalem niet te doden en de islamitische heilige plaatsen niet te verwoesten. In tegenstelling dus tot wat de moslimverdedigers van Jeruzalem in 1099 deden gaven de christenen de stad in 1187 vreedig over aan Saladin en reddden zo hun eigen leven, terwijl in 1099 de moslimverdedigers van Jeruzalem vochten tot de dood. Dus in beide gevallen verliep het geheel volgens de maatstaven van die tijd.

Aangezien Curry in zijn artikel erg de nadruk legt op de 3^e Kruistocht, krijgt Saladin veel aandacht bij hem. Curry beklagt zich er dan ook over dat het onterecht is dat Saladin in Westerse bronnen vaak in de schaduw moet staan van zijn tegenstrever, [Richard I Leeuwenhart](#) van Engeland. Volgens Madden wijst dit er ook op dat Curry meer geschiedenisboeken moet lezen. Curry wijst de lezer erop dat Saladin door moslims herinnerd wordt vanwege zijn edelmoedigheid hoewel hij te maken had met de haat en agressie van de christenen. Hij vergeet echter dat moslims over de Kruistochten leren door Westerse bronnen en niet de moslimbronnen. De waarheid is dat Saladin in de Westerse bronnen geprezen wordt vanwege zijn ridderlijkheid, maar in moslimbronnen een minder prominente plaats inneemt en andere heersers benadrukt worden zoals [Baybars](#) en [Qalawun](#). Deze Egyptische moslimheersers worden in de islam geprezen, omdat ze met succes hun slavenlegers inzetten tegen het Kruisvaarders Rijk, waarbij ze alle tegenstand brutoot uit de weg ruimden, steden met

de grond gelijk maakten en de bevolking afslachten hoewel ze beloofden hun levens te sparen en tenslotte alle herinneringen aan de Kruisvaarders in Israël en Syrië uitwissen. Het zijn deze die in het Midden Oosten nog steeds bewierookt worden, hoewel ze in Curry's artikel niet voorkomen.

Ook volgt Curry enkele populaire geschiedkundigen in hun bewering dat “hoewel de Kruistochten militair gezien een mislukking waren, ze wel in aanraking kwamen met de rijke Arabische cultuur en dat dit ervoor zorgde dat Europa na de Kruistochten de donkere Middeleeuwen achter zich liet en daarna tot grote hoogte kon stijgen dankzij de renaissance. Volgens Madden is ook dit in het geheel niet op waarheid gebaseerd. Er was vrijwel geen intellectuele en culturele uitwisseling tussen moslims en christenen ten tijde van het Kruisvaarders Koninkrijk. De christenen in het Midden Oosten zagen zichzelf als buitenstaanders die een buitenpost van het Christendom bemanden en de christelijke Heilige Plaatsen bewaakten. Ze hadden geen interesse in de bibliotheken van de moslims en die hadden op hun beurt geen interesse in de dingen van de “ongelovigen.” Waar wel interactie was tussen moslims en christenen was Spanje en de luxe goederen uit het Verre Oosten kwamen via Constantinopel en Egypte Europa binnen en niet via het Beloofde Land. De opkomst en ondergang van het Kruisvaarders Koninkrijk had geen invloed op de Middellandse Zeehandel tussen christenen en moslims.

Andrew Curry beëindigt zijn artikel door op te merken dat “de erfenis van de Kruistochten, bestaande uit onbegrip en vijandigheid bij moslims, ons achtervolgt tot op de huidige dag.” Maar Thomas F. Madden merkt terecht op dat

“er was en er is vijandigheid tussen de islam en het Westen, dat is zeker. Maar deze vijandigheid was er al eeuwen voor het begin van de Kruistochten. Wat het onbegrip betreft, juist het artikel van Curry, houdt deze traditie in ere.”

Notes:

[1] Andrew Curry is een in Berlijn wonende journalist die schrijft over onderwerpen als Internationale Zaken, Wetenschap, Cultuur en de Geschiedenis in Centraal Europa.

[2] Thomas F. Madden is Professor in Geschiedkunde en Directeur van het Centrum voor Middeleeuwse en Renaissance Studies aan de Saint Louis Universiteit. Hij heeft als auteur en expert meegewerkt aan bijdragen voor de New York Times, de Washington Post, de Wall Street Journal, USA Today en de History Channel. Recente boeken van zijn hand zijn onder andere “*the New Concise History of the Crusades*“, “*Empires of Trust*“, and het bekroonde “*Enrico Dandolo and the Rise of Venice*.” Hij heeft intensief geschreven en lezingen gegeven over de Oude en Middeleeuwse Mediterrane en over de geschiedenis van het Christendom en de Islam. Hij heeft meerdere prijzen gewonnen, onder andere de Otto Grundler Prijs in 2005 en de Haskins Medaille in 2007. Hij is op dit moment bezig met het schrijven van een nieuw boek over Venetië.
